

Hatmillió pengő adót fizetett Szeged polgársága az elmúlt évben

Kétszáz ezer pengővel növekedett az adóhátralék

(A Délmagyarország munkatársától.) A városi adóhivatal most állította össze az együttesen kezelt állami és városi adókról és a közadók módjára behajtandó közkövetelésekről szóló évi statisztikát, amely érdekes és a gazdasági helyzetre rendkívül tanulságos adatokat tartalmaz. A kimutatás szerint a múlt évben július elsejétől december utolsójáig 98.416 pengő értékű adót fizettek be bolettában a szegedi gazdák és az adóhivatal 31.780 pengő értékű bolettát váltott be olyan esetekben, amikor a bolettás gazdának nem volt adótartozása. A szegedi bolettaforgalom tehát az elmúlt év második felében, a bolettakorszak első felében kétszáz ezer pengő volt, lényegesen kevesebb, mint amennyire számítottak a boletta kigondolói.

1930-ra Szeged lakosságára 6.498.110 pengő együttesen kezelt adót vetettek ki. Ebből be-

folyt 5.965.059 pengő, a hátralék tehát 533.050 pengő az 1929. évi 300.000 pengős hátralékkal szemben. A hátralék tehát egy év alatt kétszáz ezer pengővel növekedett. A befizetett adókból a város 2.510.258, az állam 3.615.170 pengőt kapott.

Az előírt általános kereseti adó 659.724 pengő volt, befolyt belőle 488.010 pengő, a 343.599 pengőben előírt alkalmazottak kereseti adójából 300.000, az 1930-1931-re előírt 63.454 pengő inségadóból 38.980, az 1.056.965 pengő községi pótdadóból 994.239, a 331.256 pengő vízdíjből 305.749 és a 316.728 pengő utadóból 308.002 pengő folyt be.

Ezek az eredmények azt mutatják, hogy a gazdasági válság milyen óriási arányú rombolást végzett a közigazgatási élet minden ágazatában és a magánháztartásokban egyaránt.

Próbaper a város ellen a hadiévek beszámítása körül

A közigazgatási bíróság csak a nyugdíjbavonulás alkalmával dönt el a per

(A Délmagyarország munkatársától.) Szeged város hadviselő tisztviselői már évek óta érdekes harcot vívnak a város hatóságával a hadiévek beszámítása körül. Az érvényben lévő rendelkezések szerint ugyanis a tisztviselők szolgálati idejébe beszámítandók azok az esztendőik, amelyeket a háborúban töltöttek el, tehát nem teljesíthettek városi szolgálatot. A hadiévek beszámítása azoknál a városi alkalmazottaknál, akik hadbavonulásuk előtt is a város szolgálatában állottak, tehát a város valamelyik hivatalából vonultak be, nem vitás. Ezek, ha kérték hadiéveik beszámítását, kérelmüket minden további nélkül teljesítették és ha nyugdíjbavonultak, nyugdíjukat nem a város szolgálatában tényleg eltöltött esztendőik arányában állapították meg, hanem hozzászámították a hadiéveket is. Vita csak azokban az esetekben támadt, amikor a kérelmező tisztviselő nem a várostól vonult háborúba, amikor hadbavonulása előtt még nem állt a város szolgálatában, hanem csak a háború, illetve a leszerelés után került a városhoz.

A város hatósága az ilyen esetekben mindig megtagadta a hadiévek beszámítását és ezeket a közgyűlési határozatokat a belügyminiszter is jóváhagyta. Az érdekeltek azonban úgy érezték, hogy méltánytalanság történt, hogy hadiszolgá-

lataikat nem értékelik annyira, mint azokat, akik a háború előtt is városi alkalmazottak voltak és ezért elhatározták, hogy próbapert indítanak a város ellen és a közigazgatási bíróságra bizzák a vitás kérdés eldöntését.

A próbapert dr. Széll Béla tb. árvaszéki ülnök indította meg, aki csak a háború után került a városhoz. A közgyűlés elutasító határozata ellen panaszt nyújtott be a közigazgatási bírósághoz, amely most hozott ügyében határozatot és az ítéleten érkezett le Szegedre. A közigazgatási bíróság — nem döntötte el a problémát. Megállapította, hogy ebben az ügyben még korai lenne a döntés, hiszen annak értéke csakis abban az esetben van, ha az érdekelte városi alkalmazott nyugdíjba vonul. A kérelem elbírálására tehát csak akkor kerülhet majd sor, ha elérkezik a nyugdíjbavonulás ideje. Akkor kérheti hadiéveinek beszámítását és a közigazgatási bíróság szükség esetén akkor majd tisztázza az érvényben lévő törvények és rendelkezések alapján a jogi helyzetet.

Ez a döntés most hosszú ideig tartó fegyverszünetet teremt, mert az érdekelte városi tisztviselők legtöbbje még fiatal ember és így sok idő elteltik nyugalomba vonulásukig.

Ahol a rokkantak laknak

Mankók és tolókcók vándorlása a Kecskés-telepről a városba

„Ezt a telepet az asszonyok tartják el...” — 1000 embernek 50 kiló hus

(A Délmagyarország munkatársától.) Hat esztendővel ezelőtt, a löversenyter mögötti lapályos részen kőművesszármakkal a kezében megjelent egy férfi és hozzálátott egy ház megépítéséhez. Néhány hét múlva újabb telepesek érkeztek a parcellákra és ulabb falakat emeltek a pusztá középen. Négy-öt év elteltével száznál is több ház állott a vasúti sínek mögött elterülő részen. Egy-szer csak azután egy hatalmas társzekérről lepakolt egy fűszeres, később egy borbély, majd egy kocsmáros érkezett a telepre — amelynek a neve ekkor már: Kecskés-telep volt. És megkezdődött az élet és ugyanekkor — a panasz...

A telep lakói közül jóformán valamennyi hadirokkant: egyik kéz nélkül jött haza a nagy pusztulásból, a másik a szemévilágát hagyta ott, a harmadik csinos falát kapott örök ajándékul... Most pedig kárpótlásul: aki 25 százalékos rokkant, havonta egy pengőt, aki 50 százalékos rokkant az 16 pengőt, a 75 százalékos rokkant 32 pengőt, a 100 százalékos rokkant pedig egy hónapra 82 pengőt kap... Ilyen összegekből kell megélniök a telepieknek, mert ezenkívül mellékeresetük alig van. Az egyik telepes például, aki 75 százalékos munkaképtelen, hetedmagával kü-

ködik. Öt apró gyerek lesi a kenyeret, a hatodik gyerek pedig most van utban.

A kora reggeli órákban megmozdul a telep. A fehér országuton fekete alakok ballagnak a város felé. Mintha egy temető lakói keltek volna fel és igyekeznének megostromolni a várost.

Mankók, tolókcók alatt csikorog a hó...

A félkeze örül, hogy legalább a műkeze nem fázik, a vak, hogy nem látja gyermeke elkéült arcát. A hátakon kosarak, kefék, seprők hintáznak a dermesztő szélben... A férfiak mellett sovány, munkától és nélkülözéstől elkinzott asszonyok camognak.

Belvárosi Mozi Január 10, 11-én, szombat, vasárnap
Bajor Gizi, Somlay Arthur, Góth Sándor, Gömöri Vilma parádés alakításával:
Az orvos titka
végig magyarul beszélő nagy dráma 8 felvonásban. — És a Kísérő műsor.
Előadások kezdete 5, 7, 9, vasár- és ünnepnap 8, 5, 7, 9 órákor

SZIBÉRIA 1910

(A cár parancsára)

a legbájosabb moztízínésznő

Dolores Costello

főszereplésével

a jövő héli attrakciója.

Korzó Mozi.

Ezek az asszonyok arról híresek, hogy

ők tartják el a családot.

Amit a férfi keres a kosarak, seprők eladásából, az alig pár fillér. Dolgoznak hát az asszonyok is. Takarítani járnak a városba, azt lehet mondani, hogy reggelente a Kecskés-telepi asszonyok takarítják ki a várost. A férfi legtöbbször otthon marad, a gyerekekre vigyázni, főzni, takarítani... Es ezek ugyanazok a férfiak, akik valamikor virágosan indultak a menetszázadokkal.

A telepiek panaszkodnak: messze van a város, kivált így télvíz idején. Lehetne ugyan a vágóhidtól villamossal is menni, de kinek van itt annyi pénze, hogy villamosra teljen?

Találkozunk egy rokkant. Régi, rongyos katonaköppeny van rajta, feje fődetlen. Így panaszkodik:

— Kélttek minket ide, a világ végére, talán azért, hogy ne lássák a sok nyomorékot, talán azért, hogy

ne lábatlankodjunk az egészségesek között...

Ei is volnánk mi kérem, nem háborgatnánk senkit, de a nyomor, mint az éhes farkasokat, csak beüz a városba... Lelkellenség volt minket ide telepíteni...

Egy másik telepí is panaszkodik:

— Egyetlen használható kut van az egész telep. Ide járunk vizért. Tőlem például olyan mesze van a kut, hogy

napjában csak egyszer hozhatok vizet,

mert nem hagyhatom őrizetlenül a gyermekeket. Nincsen világítása a telepnek. A sok nyomorék este tér vissza a városból. Koromsötétben kell elbotorkálnia a lakásáig, mert a telep uccáin még csak egy árva gyertya sem ég...

150-160 házból áll a telep, de lakik benne körülbelül ezer lélek... Azonban nincs sehol a országban falu, telep, amelyik ily szegény lenne mint ez.

A telep nábobja

egy rokkant, akinek nyolc hold földje van. C az irigylet, aki duskálhat minden jón, aki ha éppen kedve tartja, még villamoson is bemehe a városba... Lakik még itt néhány vasutas és postás, de a többi lakos: koldusszegény.

Mit mond például a telepiekről a fűszeres?

— Ezt a telepet asszonyok tartják el, meg — én Hítel. Ameddig bírom. Hogy mi fog legjobban Krump?... Hát mit vásároljanak mást? Vannak árúk, amiket nem is tartok, mert nincs rá vevő...

De a legérdekesebb dolgot a telep mészáros mondotta el:

— Hetenként maximum

50 kilogram hus

fogy el, főleg marhahus. Borjut nem is vágok, mert arra itt nincs pénz...

1000 ember egy héten 50 kilogram hust fogyaszt...

Egy dolog ismeretlen Kecskés-telepen: a házber. Itt mindenki a saját házában lakik, leginkább egyszobás-konyhás lakásban, amelyet a gazda sajátkezüleg épített fel. De szörnyű teher nyomja a telepeseket:

a házépítésre felvett Faksz-kölcsön törlesztése.

Ez viszi el minden pénzüket és inkább a szájuktól vonják el a falatot, csak hogy a törlesztés rendben legyen.

Gondbaborult arccal járnak az emberek: kenyér kellene, fára lenne szükség..., de miből? A kis fehér házikók is, jégvirágos ablakaikkal szomorúan nézik az uccát...

Korzó Mozi Január 10, 11-én, szombat, vasárnap
ZORO és HURU
legpazarabb vígjátéka 8 felvonásban:
Tell Vilmos és fia
Azonkívül: **Zenésnek áll a világ.** Trükkfilm.
Előadások kezdete 5, 7, 9, vasár- és ünnepnap 8, 5, 7, 9 órákor